

for en Overgang til det franske Myntsysttem, noget, man der havde kunnet gjøre uden at blive udfat for flere af de sædvanlige Forstyrrelser. Den amerikanske Gulddollar, som før Krigen dannede Enheden i det amerikanske Myntsysttem, er 6,6 pCt. værdifuldere end det franske 5 Frankstykke, men siden Krigen benyttes næsten overalt udelukkende Papirdollars, hvis Værdi er foranderlig, men i de senere Aar altid har været mere end 6,6 pCt. under Gulddollaren. Ved nu som hidtil at fortsætte Inddragningen af Papirdollaren, vilde man efterhaanden hæve dens Kurs og lidt efter lidt bringe den op til lige Værdi med Femfranken; naar dette var gjort, kunde man uden videre Ulempe indføre denne i Stedet for hin. En hertil sigtende Lov blev ogsaa i 1868 forelagt Kongressen, men den blev atter henlagt, og siden den Tid have vægtige Stemmer hævet sig for hellere at gaa over enten til det engelske Myntsysttem eller at indføre et helt nyt og arbeide paa, at dette blev anerkjendt som et internationalt Myntsysttem.

I Tydskland, et af de faa Lande, hvor man endnu brugte udelukkende Sølvmyntfod, havde man i flere Aar arbeidet paa en Omordning af Myntvæsenet. Ved Lov af 4de December 1871 blev, fælles for hele Tydskland, indført et nyt paa Guld baseret Myntsysttem; men uagtet man i Nabolandene, Frankrig og Schweiz benyttede Frankstystemet og dette desuden var vel kjendt og yndet i Sydtydskland, og uagtet man indsaa, at Frankens Indførelse i Tydskland i høi Grad vilde bidrage til, at den blev en virkelig Verdensmynt, besluttede man dog at indføre et nyt, selvstændigt System. Som Enhed for det ny System tog man en Guldmynt, hvoraf der gik 139½ Stykker paa 1 \mathcal{R} fint Guld, $\frac{1}{10}$ af denne Mynt kaldtes en Mark og deltes i 100 Pfenninge; der skulde udmyntes Limarkestykker og Tyvemarkstykker af Guld. Det ny Tyvemarkstykke er $1\frac{1}{4}$ pCt. mindre end 25 Franken og $2\frac{1}{7}$ pCt. mindre end den engelske Sovereign. Baaede de gamle Sølvmynter og de nye Guldmynter skulde være lovligt Betalingsmiddel, saaledes at $3\frac{1}{3}$ Thaler, 5 Gulden og 50 Kreuzer sydtysk Mynt, eller 8 Mark og $5\frac{1}{3}$ tybsk eller hamborgsk Kurant skulde være lig med 10 ny Mark; men det er Meningen, at denne dobbelte Myntfod kun skal bibeholdes foreløbigt indtil Tilstrækkeligt er udmyntet af den ny Mynt, og Sølv skal da snarest muligt affaffes som lovligt Betalingsmiddel.

I Hamborg har som bekjendt Værdimaaleren hidtil været den saakaldte Hamburger Banco, der ikke er nogen bestemt udpræget Mynt, men en Fordring paa et vist Kvantum umyntet Sølv, der opbevares i Banken. Denne Ordning, der blev indført for omtrent 100 Aar siden, har under kritiske Forhold altid bestaaet Prøven vel; den hamborgske Banco er kjendt og vel anseet over hele Verden, den er Hamborgernes Stolthed, og de have tidligere med Gaardnaakethed vægret sig ved at foretage nogenformhelt Forandring i den. De Reformere, der i de senere Aar ere foretagne i Myntvæsenet i flere af de Stater, med hvilke Hamborg staaer i livlig Handelsforbindelse, og navnlig Reformen i Tydskland overbeviste imidlertid Hamborgerne om Nødvendigheden af at gaae over til Guldmyntsystemet, og man har for kort Tid siden vedtaget en Lov, i Følge hvilken alle de tidligere paa umyntet Sølv grundede Contoer i den hamborgske Bank skulde sluttet den 15de Februar 1873, medens der paa den anden Side strax blev aabnet Contoer i Banken for den ny tydske Rigsmynt. Tillige bestemtes det, at alle Betalingsforpligtelser, der lyde paa Hamburger Banco, skulde opfyldes i tybsk Rigsmynt efter en fast Kurs, nemlig 150 Mk. Rigsmynt for 100 Mk. Banco.

Denne Udsvælgning af Myntforholdene i Europa er af Betydning for os, dels fordi den gjør det paatrængende nødvendigt for Danmark snarest muligt at gaae over til Guldmyntfoden, dels fordi Hensynet til den ikke vil være uden Betydning ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorledes det eventuelle ny Guldsystem bør være indrettet.